

در روز جهانی کارگر شعار «اتحاد، همبستگی، تشکل» را طنین انداز کنیم!

چهارشنبه، 27. آوریل 2022 - 00:00

هیئت سیاسی -

اجرائی حزب چپ

ایران (فدائیان خلق)

هیئت سیاسی -
اجرائی حزب چپ
ایران (فدائیان
خلق) روز جهانی
کارگر را که نماد
همبستگی و
مبارزه‌ی مشترک
جنبش جهانی
کارگری در مقابل
ستم و استثمار

سرمایه‌داری، تبعیض و بی‌عدالتی است به شما کارگران، مزد و حقوق بگیران و مردم ایران، شادباش می‌گوید و از مبارزات شما برای آزادی، رفاه، عدالت اجتماعی و جامعه‌ای فارغ از استثمار، ستم، تبعیض و بی‌عدالتی قاطعانه حمایت می‌کند. دفاع از خواسته‌ها و حقوق کارگران و مزدبگیران از اهداف برنامه‌ای حزب ماست.

تعرض دولت و کارفرمایان به حقوق کارگران و زحمتکشانشان در سال گذشته نیز تداوم یافت و تشدید شد. شما در سال گذشته با برپایی قریب به چهار هزار اعتصاب و اعتراض در سراسر کشور بیزاری خود را نسبت به سیاست‌های ضد کارگری حکومت و فقر و فلاکت حاکم بر جامعه ابراز داشتید و با استبداد، سرکوب و بی‌عدالتی به مبارزه برخاستید.

برگزاری و گرامی‌داشت اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگران قریب به یک قرن در ایران سابقه دارد و کشور ما از این جهت در میان کشورهای منطقه پیشتاز بوده و

سابقه‌ای به درازای تشکیل نخستین اتحادیه‌ها و سازمان‌های کارگری در دوران انقلاب مشروطه دارد.

در گذشته کارگران ایران ناچار بودند مانند سایر کارگران جهان ۱۰ تا ۱۴ ساعت با دستمزدهای ناچیز، بدون هر نوع حمایت قانونی و در شرایط بسیار طاقت‌فرساتر از روزگار کنونی کار و زندگی کنند. اما در اثر متشکل شدن در سندیکاها و احزاب و با سازماندهی مبارزات خود به تدریج توانستند موقعیت‌شان را بهبود ببخشند. تصویب نخستین قانون کار ایران در سال ۱۳۲۵، نتیجه‌ی مبارزات درخشان و فعالیت سازمانیافته‌ی یک دوره مبارزه‌ی ۲۵ ساله بود.

اتحادیه‌ها، احزاب، نشریات کارگری و متریقی از بدو تاسیس در سازماندهی و برگزاری روز جهانی کارگر و آشنا کردن آنان با این روز و با حقوق سیاسی و طبقاتی‌شان و مبارزه‌ی متشکل آنان نقش عمده‌ای داشتند. تصویب قوانین کار و بیمه‌های اجتماعی نتیجه‌ی تلاش‌های فداکارانه و سازمانگرانه‌ی سازمان‌های سیاسی و سندیکایی و متشکل شدن کارگران و مزدبگیران در آنهاست.

بدون وجود تشکیلات و مبارزات متشکل و سازمانیافته، سرمایه‌داران و دولت‌ها هرگز حاضر به پذیرفتن قوانین کار و بیمه‌های اجتماعی نمی‌شدند، کمااین‌که بعد از هر سرکوبی یورش دولت‌ها برای بازپس گرفتن قوانین حمایتی و دست‌آوردهای مبارزاتی کارگران به جریان افتاده‌است و این یورش در جمهوری اسلامی بیش از چهار دهه است که همراه با سرکوب سازمان‌های کارگری و استقرار استبداد و اختناق دنبال می‌شود.

در طول یک صد سال گذشته هزاران تن از کارگران و اعضای سندیکاها و احزاب و سازمان‌های کارگری توسط رژیم‌های استبدادی و سرکوبگر حاکم بر ایران، در زندان‌ها و خیابان‌های شهرهای کشور به دلیل دفاع از آزادی و عدالت اجتماعی و حقوق زحمتکشان به قتل رسیده و عده‌ی زیاد دیگری متحمل زندان، شکنجه، تبعید و اخراج از کار شده‌اند. تعدادی از آنان در روز کارگر در هنگام تظاهرات به قتل رسیده‌اند. هم اکنون نیز ده‌ها کارگر و معلم و مزدبگیر و مبارز جنبش کارگری به‌خاطر دفاع از حقوق زحمتکشان در زندان به سر می‌برند و تعداد آنان نیز رو به افزایش است. محکومیت رسول بداقی به ۵ سال زندان در ۳۰ فروردین تازه‌ترین مورد از پیگرد پلیسی فعالین سندیکایی است که مطمئناً آخرین هم نخواهد بود. یاد همه‌ی آنانی را که دیگر در میان ما نیستند، گرامی بداریم و برای رهایی آنانی که در اسارت رژیم جمهوری اسلامی هستند، متحدانه مبارزه کنیم.

به رغم هزاران اعتصاب و اعتراض سالانه‌ی شما رژیم توانسته‌است اکثر قوانین حمایتی و اجتماعی را از میان بردارد، دستمزدها را زیر خط فقر منجمد نماید و امنیت شغلی نیروی کار را سلب کند، تبعیضات مزدی جنسیتی علیه زنان را تشدید کند،

کودکان را از تحصیل محروم و روانه‌ی بازار کار کند، سرمایه‌های تامین اجتماعی را غارت کند و ده‌ها میلیون نفر را به زیر خط فقر و فقر مطلق براند. همچنین کارفرمایان را آزاد گذاشته تا فشار و استثمار کارگران را افزایش دهند و حقوق آنان را پایمال سازند. این وضعیت به‌خاطر وجود استبداد و اختناق و سرکوب آزادی‌های اساسی و سازمان‌های کارگری از یک‌سو و نداشتن تشکل از سوی دیگر است.

شرط خاتمه دادن به این وضعیت طاقت فرسا و رهایی از زندگی در زیر خط فقر و بهره‌مند شدن کارگران و مزد و حقوق بگیران از شرایط کاری مناسب و زندگی انسانی و رفاه و آزادی، مبارزه‌ی متحدانه و متشکل سازمان‌یافته و دوری از تفرقه و پراکندگی است.

کارگران مبارز!

در سال گذشته هر کجا متحدانه‌تر و متشکل‌تر و پیگیرانه‌تر اعتراض کردید نتیجه‌ی بهتری به دست آمد. لغو خصوصی سازی هفت‌تپه به رغم مخالفت صاحبان قدرت و ثروت نتیجه‌ی مبارزات متحدانه‌ی کارگران هفت‌تپه بود. عقب نشینی شماری از صاحبان شرکت‌های پتروشیمی و نفتی بدون اعتصاب طولانی و هم‌زمان کارگران ده‌ها شرکت امکان‌پذیر نمی‌شد.

کارگرانی که می‌توانند به رغم سرکوب و نداشتن امنیت شغلی و حمایت قانونی در یک سال ۴۰۰۰ اعتصاب و اعتراض بر پا دارند، ظرفیت متشکل شدن در وضعیت کنونی را هم دارند. تجمع‌هایی که هنگام اعتراضات برپا می‌شود، مجمعی است برای ایجاد تشکیلات. انتخاب نمایندگان موردی مفید است، ولی کافی نیست. تشکلی موثر است که حداقل به مدت یک سال بتواند مطالبات را پیگیری نماید. اگر کارگران با وجود هزاران اعتصاب نتوانسته‌اند تعرض حکومت و سرمایه داران به حقوق شان را عقب برانند و به خیلی از مطالبات شان برسند، به دلیل نداشتن تشکل، کافی نبودن سطح همبستگی و هماهنگی میان اعتصابات متعدد ولی پراکنده است. بدون داشتن تشکل، همبستگی و هماهنگی میان اعتراضات، نمی‌توان به نتایج مطلوب رسید.

معلم‌ان اگر می‌توانند در ظرف کمتر از یک سال ۱۱ اعتصاب و اعتراض سراسری و در یک روز در ۲۰۰ شهر اعتصاب راه بیندازند و انسجام خود را به‌رغم همه‌ی حملات و دسیسه‌های نهادها و عوامل امنیتی حفظ کنند، به‌خاطر داشتن تشکل سراسری است.

اعتصاب طولانی کارگران پیمانی نفت در سال گذشته به دلیل نداشتن تشکل پایدار به نتیجه مطلوب نرسید و راه برای شکستن آن توسط اعتصاب شکنان به آسانی میسر شد. بدون تشکل نمی‌توان دست آوردهای اعتصابات را تثبیت نمود.

جمهوری اسلامی با حاکم نمودن اختناق و استبداد توانسته است سندیکاها و شوراهای و احزاب کارگری را سرکوب و حقوق زحمتکشان را لگدمال کند. هم از این رو تلفیق مبارزه برای حقوق مطالباتی و سندیکایی با مبارزه علیه استبداد برای زحمتکشان اهمیت حیاتی دارد. از یاد نبریم که سندیکاهای کارگری در همه کشورها پرچمدار جنبش های ضد استبدادی و جنبش دموکراسی خواهانه بوده اند.

سیاست هستی سوز هسته ای جمهوری اسلامی و تحریم های مخرب آمریکا تاکنون مصائب سنگینی را بر مردم ما و بیش از همه بر کارگران و زحمتکشان کشورمان تحمیل کرده است. اکنون تداوم سیاست های زیانبار گذشته در مذاکرات جاری، چشم انداز توافق را تماماً کدر کرده است. عدم توافق، کشور ما را با روزهای بس تلخ تری مواجه خواهد کرد. روز کارگر را به روز اعتراض علیه سیاست هسته ای جمهوری اسلامی، علیه تحریم ها، برای توافق و برای تخصیص امکانات حاصل از توافق به سازندگی و معیشت مردم تبدیل کنید.

روز جهانی کارگر مظهر و نماد همبستگی است برای تاکید مجدد جنبش جهانی کارگری بر مبارزه مشترک علیه ستم و بیداد نظام سرمایه داری و دولت های حامی آن، علیه استثمار، بی عدالتی، تبعیض، فقر، جنگ و تجاوز، استبداد و خودکامگی و دفاع مشترک از آزادی، رفاه، صلح و دوستی میان ملل جهان و حمایت از محیط زیست.

امسال در حالی روز همبستگی جهانی را برگزار خواهیم کرد که تجاوز روسیه به اوکراین و چگونگی برخورد با آن اختلافاتی را در درون جنبش کارگری به وجود آورده است. قربانیان اصلی تجاوز روسیه به اوکراین و سهم مخرب «غرب» در بروز این جنگ و تداوم آن، مردم اوکراین و روسیه، و در درجه نخست زحمتکشان دو کشور اند. همراه با همه ی مردم صلح دوست جهان در همبستگی با مردم اوکراین و روسیه در روز کارگر فریاد خود را علیه این جنگ بلند کنیم و خواهان توقف جنگ و برقراری صلح از راه مذاکره شویم.

فشار و سرکوب علیه فعالین کارگری نیز با نزدیک شدن روز کارگر تشدید شده است. بازداشت ۶ تن از فعالین کارگری در هفته های گذشته و بازداشت علیرضا ثقفی و هاله صفر زاده از تازه ترین تعرض به فعالین کارگری است. تعرض به فعالین و تشکل های سندیکایی روز به روز بیشتر شده است. تعداد زیادی از فعالین تشکل های معلمان با جعل اتهامات واهی به زندان و مجازات های سنگین محکوم و برای شمار دیگری در حال پرونده سازی هستند. فشار به زندانیان نیز تشدید شده، به طوری که حتی از فرستادن زندانیانی که دچار بیماری شدید هستند، به بیمارستان

جلوگیری می کنند. جلوگیری از درمان نیز به شکنجه های پیشین افزوده شده است.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) به عنوان نیروئی چپ و سوسیالیست همراه کارگران و زحمتکشان ایران سرکوب و پیگرد و زندانی کردن فعالین کارگری و رهبران شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان را محکوم می کند. ما به همراه کارگران و زحمتکشان برای آزادی آنان و آزادی سایر زندانیان مدنی و سیاسی و توقف اخراج کارگران حق طلب به مبارزه ادامه خواهیم داد. هیچ کس حق ندارد مانع تشکیل اتحادیه و اعتصاب و اعتراض کارگران شود و کسی را به دلیل فعالیت اتحادیه ای و مطالبه گری تحت پیگرد قرار دهد.

روز کارگر امسال را به روز اعتراض دسته جمعی به استبداد و بی عدالتی، اعتراض به ممنوعیت برگزاری اجتماعات در روز جهانی کارگر و زیر پا نهادن حق تشکل و اعتصاب، اعتراض به سیاست بی حقوق سازی نیروی کار، به تغییر قانون بازنشستگی، به منجمد کردن دستمزدها در زیر خط فقر، به عدم پرداخت به موقع دستمزدها و منطقه ای و توافقی کردن آن به قراردادهای اسارتبار تبدیل کنیم.

هیئت سیاسی- اجرائی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

تاریخ ۶ اردیبهشت ۱۴۰۱ - ۲۶ آپریل ۲۰۲۲